

JÉZUS MORONTIA JELENÉSEI

AFELTÁMADOTT Jézus most arra készül, hogy egy rövid időt töltsön az Urantián abból a célból, hogy megtapasztalja a teremtésrészek halandójának felemelkedő morontia létpályáját. Bár a morontia élet ezen időszakát a halandói megtestesülésének világán kell eltöltenie, az mégis minden tekintetben a párját fogja képezni annak a tapasztalásnak, mely a Jeruslem hét lakóvilága haladó szintű morontia életén áteső sataniai halandóké.

² Mindeme hatalom — az étellel való felruházottsága — mely eredendően megvan Jézusban, és amely képessé tette őt a holtából való feltámadásra, az örökkévaló életnek azon adományát jelenti, melyet az országban hívőknek ad, és amely már most bizonyossá teszi a természetes halál kötelékeiből való feltámadásukat.

³ A teremtésrészek halandói a feltámadás reggelén ugyanolyan fajta átmeneti vagy morontia testtel támadnak fel, mint amilyennel Jézus is rendelkezett, amikor kikelt a sírból ezen a vasárnap reggelén. E testekben nincs vérkeringés, és az ilyen lények nem fogyasztanak szokványos anyagi ételmezt; mindazonáltal ezek a morontia alakok *valóságosak*. Amikor a különböző hívek meglátták Jézust e feltámadást követően, valóban látták őt; nem látási vagy hallási érzéksalódások önámító áldozatai voltak.

⁴ A Jézus feltámadásában való hitbeli megmaradás volt a korai evangéliumi tanítás minden ága hitének alapvető sajátossága. Jeruzsálemben, Alexandriában, Antiókiában és Filadelfiában az összes evangélium-tanító egységet alkotott a Mester feltámadásába vetett feltétlen hitben.

⁵ ¶ Ha azt a kiemelkedő szerepet nézzük, melyet a magadáni Mária játszott a Mester feltámadásának hirdetésében, fel kell jegyeznünk, hogy Mária volt a női testület szószólója, mint amilyen Péter is volt az apostolok között. Mária nem volt a női munkacsoport főnöke, de ő volt a vezető tanítójuk és nyilvános szóvivőjük. Máriából nagyon elővigyázatos nő lett, így az a merészség, ahogy ahhoz a férfialakhoz fordult, akit József kertje gondozójának hitt, csak azt mutatja, hogy mennyire meg volt rémülve attól, hogy a sírhely üres. Az ő szeretetének mélysége és gyötrelme, az odaadásának teljessége volt az, ami rábírta, hogy egy pillanatra megfeledkezzen azokról a hagyományos tilalmakról, melyek a zsidó nőknek az idegen férfiakkal való közeledésére érvényben voltak.

1. A FELTÁMADÁS HÍRNÖKEI

¹ Az apostolok nem akarták, hogy Jézus elhagyja őket; ezért vették félvállról a halálának magyarázatával, valamint a feltámadási ígéretével kapcsolatos kijelentéseit.

Nem úgy számítottak a feltámadásra, ahogy az megtörtént, és addig nem is voltak hajlandók hinni, amíg nem szembesültek a cáfolhatatlan bizonyosság kényszerítő erejével és a saját tapasztalásaik kétségbevonhatatlan bizonyítékával.

² Amikor az apostolok nem voltak hajlandók elhinni az öt nő beszámolóját, akik azt állították, látták Jézust és beszéltek is vele, a magadáni Mária visszatért a sírhoz, a többiek pedig visszamentek József házába, ahol elmesélték az élményeiket József leányának és a többi nőnek. És a nők elhitték a beszámolót. Nem sokkal hat óra után az arimateai József leánya és a négy nő, aki látta Jézust, átment Nikodémusz házához, ahol előadta mindezt Józsefnek, Nikodémusznak, Zebedeus Dávidnak és az ott összegyűlt többi férfinak. Nikodémusz és a többiek kételkedve fogadták a történetüket, kételkedtek abban, hogy Jézus feltámadt a holtából; azt gyanították, hogy a zsidók vitték el a testet. József és Dávid olyannyira hajlott arra, hogy elhiggyék a beszámolót, hogy sietve el is indultak megvizsgálni a sírhelyet, és mindent pontosan úgy találtak, ahogy a nők elmondták. És ők voltak az utolsók, akik így látták a sírboltot, mert a főpap fél nyolckor kiküldte a templomőrség parancsnokát a sírhoz, hogy távolítsa el a halotti ruházatot. A kapitány belecsavarta mindezeket a vászonlepelbe és lehajította a közeli szikláról.

³ A sírtól Dávid és József egyenesen Illés Márk házához ment, ahol a felsőteremben tanácskozni kezdtek a tíz apostollal. Csak Zebedeus János hajlott arra, hogy ha bizonytalanul is, de higgyen abban, hogy Jézus feltámadt a holtából. Péter először hitt, de mikor aztán nem találta a Mestert, komoly kétségei támadtak. Mind hajlott arra, hogy azt higgye, hogy a zsidók vitték el a testet. Dávid nem akart vitatkozni velük, de amikor elment, azt mondta: „Ti vagytok az apostolok, és nektek értenetek kellene ezeket a dolgokat. Én nem fogok vitázni veletek; mindazonáltal most visszamegyek Nikodémusz házába, ahová ma reggelre odarendeltem a hírvivőket, és amint összegyűltek, kiküldöm őket az utolsó küldetésükre, a Mester feltámadásának hírnökeiként. Hallottam, ahogy a Mester azt mondja, hogy miután meghal, harmadnapra feltámad, és én hiszek neki.” És miután így szólt az ország csüggedt és kétségbeesett követőihez, a tájékoztatás és hírszerzés ezen önjelölt vezetője otthagya az apostolokat. A felsőteremből kifelé menet Lévi Máté ölébe dobta Júdás erszényét, amely az összes apostoli pénzt tartalmazta.

⁴ Körülbelül fél tíz volt, amikor Dávid huszonhat hírvivője közül az utolsó is megérkezett Nikodémusz házá-

ba. Dávid rögtön összerelte őket a tágas udvarban és így szólt hozzájuk:

⁵ ¶ „Férfiak és fivéreim, mindezidáig a nekem és az egymásnak tett eskütök szerint szolgáltatok nálam, és tanúságra hívlak titeket, miszerint sohasem küldtelek ki benneteket téves hírekkel. Most az utolsó küldetésetekre foglak küldeni titeket, mint az ország önkéntes hírvivőit, és így felmentelek benneteket az eskütök alól és ezzel feloszlatom a hírvivői testületet. Emberek, kijelentem nektek, hogy a munkánkat elvégeztük. A Mesternek többé már nincs szüksége halandó hírvivőkre; feltámadott holtából. Megmondta nekünk még az előtt, hogy elfogták, hogy meg fog halni és harmadnapra feltámad. Én láttam a sírt — üres. Beszéltem a magadáni Máriával és a négy nővel, akik Jézussal beszéltek. Most feloszlatak benneteket, jó utat kívánva, és elküldelek titeket a kijelölt feladatotokra, és az üzenet, melyet a híveknek meg kell vinnetek: „Jézus feltámadt a holtából; a sír üres.”

⁶ ¶ A jelenlévők többsége megpróbálta meggyőzni Dávidot arról, hogy ne tegye ezt. Ám nem tudták más belátásra bírni. Erre azután megpróbálták lebeszélni a hírvivőket, ám azok sem voltak hajlandók hallgatni rájuk. Így aztán, röviddel tíz óra előtt ezen a vasárnap délelőttön, ezek a futárok, huszonhatan, elindultak a feltámadott Jézus fenséges igazság-ténye első hírnökeiként. És e küldetésre úgy indultak, ahogy oly sok korábbira is, amikor a Zebedeus Dávidnak és egymásnak tett esküjüket teljesítették. Ezek a férfiak erősen bíztak Dávidban. E feladatra úgy indultak, hogy nem fecsérelték az időt beszélgetésre azokkal, akik látták Jézust; bíztak Dávid szavában. A többségük elhitte, amit Dávid mondott nekik, és még a kissé kételkedők is éppoly biztosan és éppoly sebesen továbbították az üzenetet.

⁷ ¶ Az apostolok, az ország szellemi testülete e napon a felsőteremben gyűlt össze, ahol félelmet mutattak és kétkedésüket fejezték ki, miközben ezek a be nem avatottak, akik a Mesternek az emberek közötti testvériségről szóló evangéliuma közösségivé tételére az első kísérletet megtették, elindultak, hogy hirdessék egy világ és egy világegyetem feltámadott Megmentőjét. És ők erre az eseménydús szolgálatra még az előtt vállalkoztak, hogy az ő választott képviselői hajlandók lettek volna elhinni a szavát vagy elfogadni a szemtanúk vallomását.

⁸ ¶ E huszonhat embert Lázár betániai házához és az összes hívői központba küldték, a déli Beersebától az északi Damaszkuszig és Szidonig; és a keleti Filadelfiától a nyugati Alexandriáig.

⁹ Elbúcsúzáva a testvéreitől, Dávid átment József házába az anyjáért, és ez után elmentek Betániába, hogy csatlakozzanak Jézus ott várakozó családjához. Dávid Mártá-

val és Máriával addig lakott Betániában, amíg el nem rendezték a földi javaik ügyét, és elkísérte őket útjukon, hogy csatlakozzanak fivérükhöz, Lázárhoz Filadelfiában.

¹⁰ Az ettől számított nagyjából egy hét múlva Zebedeus János elvitte Máriát, vagyis Jézus anyját a betszaidai házába. Jakab, Jézus legidősebb öccse a családjával maradt Jeruzsálemben. Ruth Betániában maradt Lázár nőtestvéreivel. Jézus családjának többi tagja pedig visszament Galileába. Zebedeus Dávid június elején indult el Betániából Filadelfiába Mártával és Máriával, annak másnapján, hogy házasságot kötött Ruth-tal, Jézus legfiatalabb hűgával.

2. JÉZUS MEGJELENÉSE BETÁNIÁBAN

¹ A morontia feltámadástól kezdve a szellemi felemelkedésének órájáig Jézus tizenkilenc különböző alkalommal jelent meg látható alakban a híveknek a földön. Sem az ellenségeinek, sem azoknak nem jelent meg, akiknek nem származhatott szellemi haszna a látható alakban való megmutatkozásából. Az első megjelenésére az öt nő előtt került sor a sírnál; a másodikra a magadáni Mária előtt, ugyancsak a sírhelynél.

² A harmadik megjelenés ezen a vasárnapon, dél körül történt Betániában. Röviddel a délidőt követően Jézus legidősebb öccse, Jakab épp ott állt Lázár kertjében, Márta és Mária feltámadt fivérének üres sírja előtt, a fejében azok az új hírek jártak, melyeket egy órával korábban Dávid hírvivője hozott nekik. Jakab mindig is hajlamos volt hinni a bátyja földi küldetésében, ám már régóta elveszítette a kapcsolatot Jézus munkájával és komoly kétségei voltak az apostolok ama későbbi állításaival kapcsolatban, miszerint Jézus a Messiás. Az egész családot meglepték és csaknem megdöbbenették a hírvivőtől származó hírek. Épp, amint Jakab ott álldogált Lázár üres sírja előtt, a magadáni Mária ért a helyszínre és izgatottan mesélni kezdte a családnak a József sírboltjánál kora reggel szerzett élményeit. Mielőtt Mária a végére ért volna, Zebedeus Dávid és az anyja is megérkezett. Ruth természetesen elhitte a beszámolót, és Júdás is, miután beszélt Dáviddal és Szalóméval.

³ Időközben, ahogy ők Jakabot keresték és mielőtt még ráakadtak volna, amíg ő ott álldogált a kertben a sír közelében, Jakab valakinek a jelenlétére lett figyelmes, mint ha valaki megérintette volna a vállát; és amikor megfordult, egy különös alak fokozatos megjelenését észlelte maga mellett. Túlságosan elképedt, semhogy szólni tudott volna és túlságosan megijedt, hogy elfusson. És akkor a különös alak megszólalt, ezt mondta: „Jakab, azért jöttem, hogy elhívjalak az országért való szolgálatra. Komolyan fogj össze a testvéreiddel és kövess engem.” Amikor Jakab meghallotta a nevé, már tudta, hogy az ő bátyja,

Jézus az, aki megszólította. Mindannyiuknak kisebb-nagyobb nehézséget okozott, hogy felismerjék a Mester morontia alakját, de közülük csak keveseknek okozott gondot felismerni a hangját vagy máshogyan azonosítani az ő elbűvölő személyiségét, mihelyt beszédbe elegyedett velük.

⁴ Amikor Jakab felfogta, hogy Jézus szólította meg, elkezdett térdre ereszkedni, azt kiáltva, „Atyám és fivérem,” Jézus azonban kérte, hogy maradjon állva, amíg beszélnek. És csaknem három percen keresztül sétáltak és beszélgettek a kertben; beszéltek a korábbi napok élményeiről és előrevetítették a közeljövő eseményeit. Ahogy közeledtek a házhoz, Jézus így szólt: „Búcsúzom Jakab, addig is, amikor majd mindannyiatokat együtt köszönhetlek.”

⁵ Jakab beszaladt a házba, mialatt azok Betfagéban számitottak rá, ezt kiáltva: „Épp most láttam Jézust és beszéltem is vele, beszélgettünk. Nem halt meg; feltámadt! Azzal tűnt el előlem, hogy „Búcsúzom, addig is, amikor majd mindannyiatokat együtt köszönhetlek.” Alighogy befejezte, Júdás tért vissza, és Júdás miatt újra elmesélte a Jézussal való kertbeli találkozásának élményét. És ekkor mind hinni kezdtek Jézus feltámadásában. Jakab ekkor bejelentette, hogy ő nem akar visszatérni Galileába, és Dávid így kiáltott: „Nemcsak izgatott nők látták őt; most már erős szívű férfiak is látni kezdik. Arra számítok, hogy jómagam is látni fogom.”

⁶ ¶ És Dávid nem is várt sokáig, mert Jézusnak a halandók által felismert negyedik megjelenésére röviddel két óra előtt került sor épp itt, Márta és Mária házában, amikor látható alakban megjelent a földi családja és a barátai előtt, mely társaság összesen húsz főből állt. A Mester a nyitott hátsó ajtóban jelent meg és ezt mondta: „Béke legyen veletek. Üdvözöllek titeket, akik egykor közel álltatok hozzám a húsvér testben és akik a mennyország fivéreinek és nővéreinek társaságát alkotjátok. Hogyan is kétkelkedhettek? Miért váragoztatok oly sokáig, mire úgy döntöttetek, hogy teljes szívvel követitek az igazság fényét? Gyertek hát mindannyian, az Igazság Szellemének az Atya országában lévő közösségébe.” Ahogy kezdtek magukhoz térni a megdöbbenés okozta első megrázkódtatásból, elindultak feléje, mintha meg akarnák ölelni, ám ő eltűnt a szemük elől.

⁷ ¶ Mindannyian be akartak rohanni a városba, hogy beszámoljanak a kétkelő apostoloknak a történekről, de Jakab visszatartotta őket. Egyedül a magadáni Mária kapott engedélyt arra, hogy visszatérjen József házába. Jakab azért tiltotta meg nekik, hogy e morontia látogatás tényét szétkürtölgék, mert Jézus mondott neki valamit, amikor a kertben beszélgettek. Jakab azonban nem hozott

nyilvánosságra többet a feltámadt Mesterrel ezen a napon Lázár betániai házában folytatott beszélgetéséből.

3. JÓZSEF HÁZÁBAN

¹ Jézusnak a halandói szem által is felismert ötödik morontia megmutatkozására az arimateai József házában összegyűlt, mintegy huszonöt női hívő előtt került sor, nagyjából negyed ötkor ugyanezen a vasárnap délutánon. A magadáni Mária épp néhány perccel e jelenés előtt ért vissza József házához. Jakab, Jézus öccse arra kérte, hogy az apostoloknak semmit se mondjon a Mester betániai megjelenéséről. De nem kérte arra Máriát, hogy tartózkodjon attól, hogy beszámol a történekről a hívő nőtestvéreinek. Ennek megfelelően, miután Mária megígértette az összes nővel, hogy titokban tartják a dolgot, előadta a nemrégiben történeket, amit Jézussal élt át Betániában. És épp a felkavaró beszámoló közepén tartott, amikor hirtelen ünnepélyes csend telepedett rájuk; észrevették a körükben a feltámadt Jézus teljesen látható alakját. Ő ezzel üdvözölte őket: „Béke legyen veletek. Az ország közösségében nem lesznek sem zsidók, sem nem-zsidók, sem gazdagok, sem szegények, sem szabadok, sem rabszolgák, sem férfiak, sem nők. Titeket is arra kérlek, hogy terjesszétek az emberiségnek az Istennél való fiúi elismerés örömhírén keresztül történő, mennyországban való felszabadulásának jó üzenetét. Menjetek el az egész világba, hirdesétek ezt az örömhírt és erősítsétek meg a hívek ebbéli hitét. És mialatt ezt cselekszitek, ne feledkeztek meg arról, hogy segédkeztek a betegeknek és erőt öntsetek azokba, akik félénkek és akiket félelem gyötör. És én mindig veletek leszek, egészen a föld határáig.” És amikor ezt elmondta, eltűnt a szemük elől, miközben a nők leborultak és némán imádták őt.

² ¶ Jézusnak az eddig lezajlott öt morontia megjelenéséből a magadáni Mária négynek tanúja volt.

³ ¶ Annak eredményeként, hogy hírvivőket küldtek ki a délelőtt derekán és amiatt, hogy Jézus József házában való megjelenésével összefüggésben nem szándékos hírvérésre került sor, kora este értesültek a zsidók vezetői arról, hogy a városban Jézus feltámadásának hírért terjesztik, és hogy sokan azt állítják, hogy látták őt. A Szanhedrin tagjait alaposan felkavarták ezek a híresztelések. Kajafás, miután sietve egyeztetett Annással, összehívta a Szanhedrin ülését aznap este nyolc órára. Ezen az ülésen történt, hogy határozatot hoztak arról, hogy a zsinagógákból kizárnak mindenkit, aki Jézus feltámadásáról beszél. Még azt is javasolták, hogy mindenkit, aki azt állítja, hogy látta őt, végeztessenek ki; e javaslatról azonban nem szavaztak, mivel az ülés a valóságos fejvesztettséggel határos zűrzavarban feloszlott. Addig úgy hitték, hogy végeztek Jézus-

sal. Azonban rá kellett ébredniük, hogy a názáreti férfival kapcsolatos igazi problémájuk csak most kezdődik.

4. JÉZUS MEGJELENÉSE A GÖRÖGÖKNEK

¹ Fél öt körül, egy bizonyos Fláviusz házában a Mester hatodszor is megjelent morontia alakjában az ott összegyűlt mintegy negyven görög hívő előtt. Mialatt azok a Mester feltámadásáról szóló beszámolókat vitatták meg, a Mester megjelent közöttük, pedig az ajtókat gondosan bezárták, és e szavakkal szólt hozzájuk: „Béke legyen veletek. Bár az Ember Fia a földön a zsidók között jelent meg, minden ember számára jött el segédkezni. Az Atyám országában nem lesznek sem zsidók, sem nem-zsidók; mindannyian testvérek lesztek — az Isten fiai. Menjetek hát el az egész világba, úgy hirdetvén az üdvözülés ezen örömhírét, ahogy az ország követeitől kaptátok, és én szövetségeseitek leszek az Atya hitese és igaz fiainak testvériségében.” És amikor imígyen megbízta őket, eltávozott a körükből, és nem látták többé. Egész este a házban maradtak; túlságosan letaglózta őket a megilletődés és a félelem, semhogy előmerészkedtek volna. És e görögök közül nem is aludt senki azon az éjszakán; mindvégig fennmaradtak és ezeket a dolgokat tárgyalták és remélték, hogy a Mester újra meglátogatta őket. E csoportban sok olyan görög is ott volt, akik jelen voltak a Getszemániban, amikor a katonák elfogták Jézust és Júdás csókkal árulta el őt.

² ¶ A Jézus feltámadásáról szóló híresztelések és a követői előtt lezajlott megjelenéseiről szóló beszámolók gyorsan terjedtek, és az egész városban a tetőfokára hágott az izgalom. A Mester már megjelent a családjának, a nőknek és a görögöknek, és hamarosan megmutatkozik az apostolok körében. A Szanhedrin rövidesen hozzáfog ezeknek az új problémáknak a vizsgálatához, melyek oly hirtelenül zúdultak rá a zsidó vezetőkre. Jézus sokat gondol az apostolaira, de azt szeretné, ha még néhány órát egyedül töltenének azzal, hogy ünnepélyesen magukba szállnak és alaposan átgondolják a dolgokat, mielőtt meglátogatja őket.

5. SÉTA A KÉT TESTVÉRREL

¹ Emmauszban, Jeruzsálemtől bő tíz kilométerre nyugatra élt két testvér, két pásztor, akik a páska-ünnepet Jeruzsálemben töltötték, ellátogatva az áldozásokra, szertartásokra és ünnepi eseményekre. Kleofás, az idősebbik félig már hitt Jézusban; legalábbis a zsinagógából már kitiltották. Az öccse, Jákob nem volt hívő, bár nagyon foglalkoztatták a Mester tanításairól és tetteiről hallott dolgok.

² Ezen a vasárnap délutánon, Jeruzsálemtől mintegy öt kilométernyire és néhány perccel öt óra előtt, e két testvér

az Emmauszba vezető úton gyalogolt, és komoly beszélgetést folytattak Jézusról, az ő tanításairól, munkájáról, közelebbről is azokról a híresztelésekről, hogy a sírja üres, és hogy bizonyos nők beszéltek vele. Kleofás félig elhitte ezeket a beszámolókat, Jákob azonban kitartott amellett, hogy az egész ügy valószínűleg csalás. Ahogy hazafelé ment így vitatkoztak és beszélgettek, Jézus morontia megnyilvánulása, az ő hetedik megjelenése jött velük, ahogy az úton haladtak. Kleofás gyakran hallotta Jézust tanítani és néhány alkalommal együtt is étkezett vele a jeruzsálemi hívek házaiban. De még akkor sem ismerte fel a Mestert, amikor az beszédbe elegyedett velük.

³ Miután egy darabon együtt sétált velük, Jézus így szólt: „Miről beszélgettetek oly nagy komolyan, amikor összetalálkoztunk?” És amikor Jézus ezt elmondta, azok megálltak és szomorú álméklodással tekintettek rá. Kleofás azt kérdezte: „Hogy lehet az, hogy itt vagy Jeruzsálemben és nincs tudomásod a közelmúltban történt dolgokról?” Erre a Mester azt kérdezte: „Miféle dolgokról?” Kleofás így felelt: „Ha nem tudsz ezekről, akkor te vagy az egyetlen Jeruzsálemben, aki nem hallotta a názáreti Jézusról szóló eme szóbeszédet, aki szóban és tettben nagy látnok volt Isten és minden ember előtt. A főpapok és az uraink a rómaiak kezére adták őt és követelték, hogy feszítsék keresztre. Sokunk abban reménykedett, hogy ő az, aki megszabadítja Izráelt a nem-zsidók igájából. De ez nem minden. Ma van a harmadik napja, hogy keresztre feszítették, és bizonyos nők azzal a kijelentéssel leptek meg minket ma, hogy kora reggel kimentek a sírjához és üresen találták azt. És e nők erősködnék, hogy beszéltek ezzel a férfival; azt állítják, hogy feltámadott holtából. És amikor a nők beszámoltak erről a férfiaknak, két apostola szaladt ki a sírhoz és ők is csak üresen találták” — és itt Jákob félbeszakította a fivérét, azt mondta, „de ők nem látták Jézust.”

⁴ Ahogy továbbhaladtak, Jézus azt mondta nekik: „Milyen nehezen fogjátok fel az igazságot! Mivel azt mondjátok, hogy e férfi tanításairól és munkájáról beszélgettetek, én felvilágosíthatlak titeket, mert jobban ismerem e tanokat. Nem emlékeztek arra, hogy ez a Jézus mindig azt tanította, hogy az ő országa nem evilági, és hogy minden ember, lévén az Isten fia, szabadságot és függetlenséget talál a mennyei Atya szeretet igazságának ezen új országában, a szeretetteljes szolgálat testvériség közösségének szellemi örömeiben? Nem emlékeztek, hogy az Ember e Fia miként hirdette az Isten üdvözítését minden emberre vonatkozóan, amint segédkezett a betegeknek és a szenvedőknek és tette szabaddá azokat, akiket félelem béklyózott és rossz igazított le? Nem tudjátok, hogy ez a názáreti férfi azt mondta a tanítványainak, hogy Jeruzsá-

lembe kell mennie, az ellenségei kezére kell adatnia, akik megölik őt, és hogy a harmadik napon feltámad? Nem beszéltetek nektek minderről? És sohasem olvastatok az Írásokban a zsidók és a nem-zsidók üdvözülésének e napjáról, ahol azt mondja, hogy őbenne a föld minden családja áldott lesz; hogy meghallja ő a szükségét szenvedők kiáltását és megmenti az őt kereső szegények lelkét; hogy minden nemzet áldottnak fogja őt nevezni? Hogy az ilyen Megszabadító olyan lesz, mint egy nagy szikla árnyéka a tikkadt földön. Hogy igaz pásztorként fogja jóllakatni a nyáját, karjára gyűjtve a bárányokat és gyöngéden ölében hordozva őket. Hogy felnyitja a szellemileg vakok szemét és a kétségbeesés foglyait elviszi a teljes szabadságra és világosságra; hogy mindenki, aki sötétségben gubbaszt, meglátja majd az örökkévaló üdvözülés nagy fényességét. Hogy bekötözi a megtört szívűeket, szabadulást hirdet a bűn rabjainak, és kinyitja azok tömlöcét, akiket a félelem ejtett rabul és a rossz béklyózott meg. Hogy vigaszt hoz azoknak, akik búsulnak és az üdvözülés örömét adja nekik a bánat és a szomorúság helyébe. Hogy ő lesz minden nemzet vágya és mindazok örökkévaló öröme, akik igazságosságot keresnek. Hogy az igazság és pártatlanság e Fia gyógyító fényel és megmentő erővel támad fel a világra; sőt, hogy megmenti az ő népét a bűneiktől; hogy valóban megkeresi és megmenti az elveszetteket. Hogy nem pusztítja el a gyengéket, hanem üdvözítőleg segédkezik mindenkinék, aki vágyik az igazságosságra és szomjazza azt. Hogy akik hisznek benne, azoknak örök élete lesz. Hogy kiárasztja a szellemét minden húsvér testre, és hogy ez az Igazság Szelleme minden egyes hívőben forrás lesz, mely örökkévaló életre tör fel. Nem értettétek meg, hogy mi-

lyen nagyszerű az az örömhír, melyet ez az ember adott nektek? Nem fogjátok fel, hogy mily nagy üdvözülés ért titeket?”

⁵ Ekkorra már odaértek annak a falunak a közelébe, ahol a két fivér lakott. E két férfi nem szólt egy szót sem azóta, hogy Jézus tanítani kezdte őket az úton haladtukban. Rövidesen oda is értek a szerény hajlékuk elé, és Jézus éppen búcsúzni készült, tovább akart menni az úton, de azok erősen ragaszkodtak ahhoz, hogy bejöjjön és egy darabig velük maradjon. Erősködtek, hogy közel az este, és hogy maradjon velük. Jézus végül ráállt, és miután bementek a házba, rövidesen leültek enni. Odaadták neki a kenyeret, hogy áldja meg, és amint megtörte és átnyújtotta nekik, felnyílt a szemük, és Kleofás felismerte, hogy a vendégük maga a Mester. És amikor azt mondta, „Ez a Mester —,” a morontia Jézus eltűnt a szemük elől.

⁶ És erre azt mondták, egyik a másiknak, „Nem csoda, hogy égett a szívünk a vágytól, amint beszélt nekünk, mi alatt az úton haladtunk! És ezalatt megértette velünk az Írások tanításait!”

⁷ Nem akartak evéssel foglalatoskodni. Látták a morontia Mestert, és kirohantak a házból, siettek vissza Jeruzsálembe, hogy továbbadják a feltámadt Megmentőről szóló jó híreket.

⁸ Aznap este nagyjából kilenc órakor, épp mielőtt a Mester megjelent a tizeknek, e két izgatott testvér rátört az apostolokra a felsőteremben, azt állítva, hogy látták Jézust és beszéltek is vele. És elmeséltek mindent, amit Jézus mondott nekik, és hogy mennyire nem ismerték fel őt addig, amíg meg nem szegte a kenyeret.